

**VLADI REPUBLIKE HRVATSKE I
HRVATSKOM SABORU:
ZAŠTITIMO NAZIV I POLOŽAJ
HRVATSKOGA KNJIŽEVNOG JEZIKA**

ZAPLAKAO SAM HRVATSKI

zaplakao sam hrvatski
progovorio hrvatski
hrvatski govorim
šapćem hrvatski
šutim hrvatski
sanjam hrvatski
i na javi sanjam hrvatski

volim na hrvatskom
volim hrvatski
pišem hrvatski
kad ne pišem hrvatski
sve mi je na hrvatskom
hrvatsko mi je sve

Pajo Kanižaj

Hrvatski je jezik najveće i najposebnije kulturno i društveno dobro hrvatskoga naroda.

Dug je put kojim je hrvatski jezik prolazio kroz povijest, svladavajući sve zapreke koje su mu dnevopolitičke sile kroz stoljeća podmetale. Oспорavan i omalovažavan, hrvatski se jezik u stoljeću stvaranja hrvatske nacije uzdigao na razinu „diplomatičkog”, tj. službenog jezika Kraljevine Hrvatske, Dalmacije i Slavonije. Hrvatski je jezik uspio prevladati i podređenost srpskom jeziku koja mu je prijetila čitavo 20. stoljeće. Uspostavom neovisne i samostalne Republike Hrvatske, hrvatski je jezik napokon dobio mjesto koje mu pripada nakon višestoljetnog uzmicanja pred latinskim, mađarskim, njemačkim, talijanskim te srpskim jezikom.

Ponukani povijesnom pobjedom našeg jezika u višestoljetnoj borbi protiv većih i jačih jezika, studenti kroatistike traže od svekolikog društva

u Hrvatskoj ponovno razmatranje položaja hrvatskoga jezika u zemlji, ali i u Europi kao budućoj zajedničkoj državi svih stanovnika starog kontinenta. Istodobno, studenti kroatistike upozoravaju na veliki propust u hrvatskome zakonodavstvu i čitavom pravnom sustavu Republike Hrvatske, koji i nakon 16 godina samostalnosti nije pokazao dovoljno senzibiliteta u očuvanju i zaštiti hrvatskoga jezika od suvremenih opasnosti koje narušavaju njegovu autonomnost. Nezadovoljni sadašnjim položajem hrvatskoga jezika, studenti kroatistike traže od Vlade Republike Hrvatske prijedlog Zakona o hrvatskome jeziku, na kojem će raditi skupina stručnjaka i znanstvenika iz Odsjeka za kroatistiku Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, Instituta za jezik i jezikoslovlje i Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, koji bi se potom uputio Hrvatskom saboru.

Isto tako, studenti kroatistike smatraju nedopustivim poimanje hrvatskoga jezika kao plemenske inačice nepostojećega bošnjačko-hrvatsko-srpskog jezika unutar europskih i svjetskih ustanova, kako to u svojoj praksi čini, primjerice, Međunarodni kazneni sud za ratne zločine u Den Haagu, te od nadležnih državnih ustanova zahtijevaju pronalazak načina kojim bi se regulirao položaj hrvatskoga jezika i izvan naših granica.

Studenti kroatistike inzistiraju na što hitnijem početku rješavanja ove problematike jer zaštitom autonomije hrvatskoga jezika, kao jednog od najvažnijih obilježja hrvatske samobitnosti (identiteta), sprječavaju se daljnje manipulacije, posebice ustanova Europske Unije. Vlada RH mora takvim zakonom zaštititi položaj hrvatskoga jezika unutar zemlje, ali i pronaći način kako bi se zaštitila ravnopravnost našega hrvatskoga jezika u zajednici europskih naroda. Posebice se takav zakon mora donijeti i predstaviti u predpristupnim pregovorima Hrvatske i Europske Unije.

U ime studenata kroatistike:

Marina Akmadžić

Marina Dragović

Ana Đorđić

Ana Lončar

Marin Piletić